

Thomsen: Jeg beder om Forladelse, men jeg troede, at jeg havde den samme Frihed som Andre til at betragte Diskussionen i Dag som en Fortsættelse af den i Gaar.

Formanden: Det gaar ikke an nu at drage enkelte Dyringer, som vare knyttede til den foregaaende Sags Behandling, frem blot for at inklade sig paa en Smødegaaelse af den.

Thomsen: Jeg skal med Glæde lade dette ligge og sige: Hvad kunne vi vente os ved at faae den Sag, som nu staar paa Dagsordenen, og som vi altfaa have Lov til at tale om, henvist til det Udvalg, hvor jeg forudsætter, at den skal være, nemlig det, der skal nedlægges om den foregaaende Sag? Naar der reises Tvivl, om vi skulle gjøre Noget af den Grund, at det ikke kan nytte Noget, som jo enkelte Medlemmer mene, medens andre Medlemmer sige, og saaledes det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), og det sympatiserer jeg fuldstændig med. Enten det kan nytte eller ikke nytte, skulle vi gjøre Noget for vort Forsvar, vi skulle gjøre det, det er en Pligt, som vi ikke kunne fritage os for, saa staa vi jo overfor de største Modfættninger. Min og vistnok de Flestes Mening er, at den enkelte Mand kan aldrig blive fritaget fra den Pligt at skulle forsvare f. Ex. sin Moder, dersom hun bliver angrebet, og dersom han svigter denne Pligt, vil han blive betragtet som en Sjalt. Men hvad der gjælder for den enkelte Mand, gjælder ogsaa for det hele Folk. Der er intet Folk, som kan fritage sig for den Pligt at skulle forsvare Landet, og naar vi have denne Pligt, kunne de Herrer ikke med Rette rejse en Vebredelse mod os eller de Militære eller den ærede Minister for, at vi, i hvad vi fremsætte, gjøre, hvad vi kunne for at bringe til Klarhed, hvad der behøves for at faae et saadant Forsvar saa nyttigt og gavnligt som mulig. Men naar der nu foreslaas fra en Side — og det blev foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) — at den første Sag om Kjøbenhavns Befæstning skulle henvises til et Udvalg, for at det Resultat kunde frembringes, at der ingen Landbefæstning blev om Kjøbenhavn, og naar det ærede Medlem fra Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) nu foreslaar at henvise Lovforslaget om Kjøbenhavns Søbefæstnings Udvidelse til et Udvalg, hvis Opgave skulde være at forandre „Udvidelse“ til „Nedlæggelse“, saa skjønner jeg ikke rettere end, at det er noget tvivlsomt, hvad det paa-gjældende Udvalg egentlig kommer til at foreslaa

af Positivt. Dette Udvalg synes jo ikke at skulle anbefale det, der staar paa det ene Forslag, og heller ikke det, der staar paa det andet, det Gæste, som bliver tilbage — men det er en tarvelig Opgave — er at søge efter, hvorledes vi skulle faae de Pengemidler, som behøves til de Foranstaltninger, som de ikke ville have udført. Det er dette, der gjør, at jeg ikke kan undlade at tilføie en lille Bemærkning med Hensyn til, hvad der fremkom overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør gives eller ikke gives en finantstiel Oversigt, navnlig fra Regjeringens Side, ved disse Sagers Behandling. Jeg tror, at det er fuldstændig rigtigt, at man ikke her i Salen inklader sig paa at fremsætte store Beregninger, der ende med Tal om, hvad der efter den Enes eller den Andens Mening vil gaa med til Gjennemførelsen af dette Forsvar, og det af den ganske simple, faktiske Grund, at det er fuldstændig umuligt for de enkelte Medlemmer at kontrollere Tallenes Rigtighed. Vi have haft et Exempel herpaa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nævnte et Tal, 32 Millioner, der, saavidt jeg forstod ham, men det kan jo være at jeg har misforstaaet ham — og jeg forlanger ikke en Benægtelse her, fordi jeg erkjender, at det er umuligt at diskutere, naar man kaster Boldt med Tal frem og tilbage. Han nævnte saaledes 32 Millioner som den Sum, vore militære Udgifter i Dieblirket skulle udgjøre; men efter de Beregninger, jeg har kunnet gjøre i Henshold til Alt, hvad der foreligger af autentiske Tal, var denne Sum meget, meget for høi, og paa samme Maade gaar det maaste ogsaa med nogle af de Tal, som fremkom fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Jeg skal ikke udtale mig derom, fordi det ikke er muligt at kontrollere dem. Jeg har ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem fra Viborg (Klein), som jo ellers er meget vant til at tumle med de Ting, vistnok er kommen til noget for store Tal. Saavidt jeg forstod, endte ogsaa hans Resultat paa en noget vidtgabende Maade, idet det straffe sig fra 6 til 8 Mill. Kr. aarlig Udgift. Smidertid kan det jo være, at de Herrer's Tal ere rigtige, men det kan da ogsaa være, at de ere gale. For mig staar det fuldstændig klart, at dersom den høitærede Krigsminister og andre Ministre vilde staa her og give os en lang Kæmpe Tal, saa vilde det være umuligt for os at kontrollere dem, og paa samme Maade gaar det med de Tal, der fremsættes fra de Herrer's Side. Den Slags Beregninger kunne kun gjøres med No og med Nytte i et Udvalg, hvor man kan diskutere dem.